

Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: dziś bowiem w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan.

Łk 2, 10

rodzy Bracia,

Boże Narodzenie jest świętem, które wytworzyło największą obrzędowość i obrosło bardzo wieloma zwyczajami – zarówno liturgicznymi, jak i ludowymi. Pomimo upływu czasu i postępującej sekularyzacji, nie zmniejsza się przywiązanie do świątecznych tradycji. Zastanawiając się nad fenomenem popularności tych świąt, można dojść do wniosku, że wynika on z ukazania bliskości Boga, który nie manifestuje swojej obecności poprzez niedostępne obrazy czy zjawiska, ale przychodzi w postaci bezbronnego Dziecięcia. Ta obecność Miłości pokornej i bezbronnej, a przez to dostępnej, stanowi źródło wielkiej nadziei i radości, których tak bardzo spragniony jest świat – również dziś, a może nawet bardziej dziś niż kiedykolwiek wcześniej.

Św. Paweł od Krzyża w roku 1746 pisał w liście do o. Fulgencjusza Pastorelli: „A jako że najśłodszy Jezus rodzi się w naszym wspominaniu podczas tej wspomnianej najśłodszej Uroczystości, stańmy się także my dziećmi wraz z Nim, kryjąc się coraz bardziej w naszej nicości, pokorni, prości jak dzieci, doskonale posłuszni, szczerzy, o czystym sumieniu, miłując święte ubóstwo, kochając bardzo cierpienie, ale przede wszystkim z prawdziwą dziecięcą prostotą, przez prawdziwą, dokładną obserwację świętych Reguł i Konstytucji [...] W ten sposób będziemy prawdziwymi naśladowcami słodkiego Dzieciątka Jezus, które we wszystkim zdawało się na troskę swej Bożej Matki, Maryi Najczystszej, Najświętszej i Niepokalanej”. W roku Jubileuszu 300-lecia istnienia naszego Zgromadzenia, chcemy stać się pokorni w miłości, naśladowując Dziecię Jezus. Poprzez dobroć, uprzejmość, prostotę i braterskie życie we wspólnocie stajemy się świadkami miłości, która zstępuje na ziemię, by nam otworzyć niebo. Niech Dobra Nowina nigdy nie pozwoli nam popaść w marazm, zniechęcenie

czy beznadzieję, ale staje się źródłem pokoju i radości nawet w czasie największych nawałnic życiowych doświadczeń.

Jako pasjoniści od trzech wieków niesiemy ludziom prawdę o miłości, której niestraszna nawet męka i śmierć, niech więc będzie to prawda, która jest nie tylko na naszych ustach, ale i w sercach. Misja, która została nam powierzona w Kościele i w świecie nie straciła swej aktualności, a może nawet dziś bardziej jeszcze jest konieczna w świecie zamkniętym i sparaliżowanym lękiem.

Na radosne święta Narodzenia Pana i Nowy Rok, życzę wam radości i nadziei płynącej z gorącej wiary, że Boża obecność umacnia nas i uzdalnia do podejmowania wielkich dzieł miłości i miłosierdzia w realizacji naszego charyzmatu. Wśród świata, który zmienia się na naszych oczach bądźmy znakiem Miłości, która przenika czas i historię. Niech wszystkich was w swoją macierzyńską opiekę weźmie Niepokalana Matka Boża, której niedawno ponownie zawierzyliśmy naszą Prowincję.

A handwritten signature in black ink, reading 'Łukasz Andrzejewski'. The script is cursive and elegant, with the first letters of the first and last names being capitalized and prominent.

o. Łukasz Andrzejewski CP – Prowincjał.